

Balada o dokonalém vozu II

- založeno na skutečných událostech

Na počátku nebylo nic. Tedy vlastně bylo. Dálka. A pořádná. Dále byla na počátku hromada železa, hliníku, gumy, bavlněného odpadu, trochu fenolové pryskyřice, několik metrů drátu a na vrcholu té hromady ležely dva takty. Boha šíleně bolely nohy a nechtělo se mu chodit pěšky, tak řekl: „Budiž.... ale co vlastně? No.... tak třeba...budiž AUTO!“ A tak stvořil Bůh auto.

Auto Boha vozilo věrně, každý den. Jezdili spolu po světě, Bůh tvořil, auto se na to dívalo a když dotvořil, tak ho zavezlo zase jinam, kde tvořil něco jiného. Jezdili spolu pořád, kromě neděle, kdy Bůh odpočíval a netvořil. Tehdy odpočívalo i auto. Společně se dívali na to, co Bůh stvořil. On si myslel, jak se mu to krásně povedlo, ono si myslelo, jak se mu po tom krásně jezdí a oba byli spokojeni.

Auto sloužilo Bohu věrně a nezištně, nic za to nechtělo, nikdy se neporouchalo a rádo ho dovezlo tam, kam si přál. Boha napadlo, že by se mu měl nějak odměnit. „Stvořil jsem tvora, který má duši... vlastně několik duší. Toho tvora bych měl asi nějak pojmenovat,“ přemítal Bůh.

Přemýšlel dlouho, žádné jméno nebylo pro tak věrného tvora dost vznešené. „Jak já bych tě měl jen pojmenovat? Jsi můj nerozlučný druh na toulkách světem, můj souputník...“ přemítal stále Bůh.

„Mám to!“ rozjasnila se jednoho dne boží tvář. „Vymyslel jsem ti jméno, které bude navěky připomínat tvou věrnost, spolehlivost a dokonalost. Budiž Trabant!“ A byl to Trabant.

O hodně později se Bůh nudil a tak napadlo, že by se na to, co stvořil, nemuseli dívat sami s autem, ale mohl by se na to dívat i někdo jiný a mohl by to taky obdivovat, což dělalo dobře božskému egu. Tak Bůh stvořil člověka. Člověk byl ovšem nedokonalý, nic moc chytrý a neustále fňukal, že musí chodit pěšky. Bohu se člověka zželelo, tak vybral vyvolené východní Němce a seslal jim Trabanta. „Milujte ho a množte ho!“ přikázal jim ještě.

Tak Němci začali vyrábět Trabanta. Z vděčnosti na kapotu namalovali velké „S“, jako že „das Auto ist SUPER!“ a pro jistotu ho dali ještě do kroužku.

Jenže i dobří soudruzi z „endéer“ udělají občas chybu. Došlo jim, že to, co vyrobili, není super, ale že je to spíš pro kočku a že se toho musí honem rychle a co nejdál zbavit. Tak na kapotu místo „S“ namalovali lva, aby to nevypadalo tak blbě a prodali Francouzům. Jenže i Frantičí dělájí chyby, častěji než Němci, tak se stalo že ani oni nevěděli, co s tím zmetkem. Namalovali místo kočky na kapotu dvě „V“ jako že to je velykl velyklů a mazaně to šoupli Němcům zpátky. Ale jak už víme, Němci nejsou neomylní, tak propásli i druhou šanci a opět udělali chybu. Kapotu pro jistotu označili decentní červenou tečkou a prodali to pro jistotu co nejdál to šlo, až do Japonska.

Jenže ti šikmoocí japončící taky nejsou kdovíjak šikovní, takže udělali taky chybu. Ale jelikož jsou mazaní, tak to prodali zpátky do Evropy, tentokrát zase Francouzům. A jelikož tolikrát zbastlené auto stojí opravdu za pi... tedy za pytlík kdoví čeho, namalovali na kapotu kosočtverec.

Boha to mrvení jeho krásného výtvoru naštvalo, tak zařídil ropnou krizi, slučování, rozpadání a zánik automobilek, čínské kopie, korozi, nekvalitní asfalt a tuzery, až si nikdo nebyl jistý, co vlastně má v garáži.

Od oněch biblických dob každý věřící navštěvuje svaté město, kde byl stvořen první Trabant a čeká, až ho opět sláva boží povolá na tento svět.

Amen!

Killer Koly 2007